

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ความเจริญของสังคมในปัจจุบันนั้นส่วนหนึ่ง เป็นผล เนื่องจากความเจริญทางการศึกษา ความต้องการทางการศึกษาไม่ว่าจะเป็นความต้องการของแต่ละบุคคลหรือความต้องการเป็นส่วนรวมของประเทศ ได้ถูกกำหนดให้เป็นความสำคัญลำดับต้นของแผนพัฒนาประเทศ ซึ่งในปัจจุบันความคิดในลักษณะนี้ได้เป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวาง เพราะการศึกษานั้นไม่เพียงแต่จะเป็นส่วนประกอบพื้นฐานสำคัญสำหรับการสร้างและบำรุงรักษาบุคลากรซึ่งเป็นทรัพยากรสำคัญของประเทศ แต่การศึกษายังเป็นตัวการสำคัญที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในสังคมและยังผลให้เกิดความก้าวหน้าในสังคมนั้น ๆ อีกด้วย การศึกษาถือว่าเป็นพื้นฐานของการพัฒนาในด้านต่าง ๆ และเป็นตัวเร่งสำคัญที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง การพัฒนาในด้านอื่น ๆ โดยเฉพาะการศึกษาในระดับอุดมศึกษา เพราะสถาบันอุดมศึกษาทำหน้าที่ผลิตกำลังคน ในระดับสูง ซึ่งคณะกรรมการวางแผนเพื่อปฏิรูปการศึกษา (2517 : 158) ได้กำหนดปรัชญาและจุดมุ่งหมายการศึกษาระดับอุดมศึกษาไว้ดังนี้

1. พัฒนาความงอกงามทางสติปัญญา ความเจริญทางความคิด อันนำไปสู่ความก้าวหน้าทางวิชาการ และความเจริญของมนุษยชาติ

2. สร้างสรรกำลังคนในระดับวิชาชั้นสูง เพื่อพัฒนาสังคม

3. เป็นแหล่งวิทยาการที่เอื้ออำนวยประโยชน์ต่อการพัฒนาชุมชน และชนบท

4. ทำนุบำรุงส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม

5. พัฒนาคนให้เป็นผู้สมบูรณ์ด้วยคุณภาพและจริยธรรมให้สามารถดำเนินชีวิต

อันมีคุณค่าแก่บุคคลและสังคม ดังนั้นการศึกษาในระดับอุดมศึกษาจึงเป็นอย่างยิ่งแก่สังคม

การดำเนินงานจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษากระจายความรับผิดชอบอยู่หลายหน่วยงาน จากรายงานการประเมินสภาพการจัดการศึกษา และประเมินแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 5 (2528 : 4-14) ปัจจุบันมีสถาบันอุดมศึกษาทั้งสิ้นจำนวน 412 แห่ง

เป็นสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ 285 แห่ง และสถาบันอุดมศึกษาเอกชน 127 แห่ง ประมาณร้อยละ 10 สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยร้อยละ 78 สังกัดกระทรวงศึกษาธิการอีกร้อยละ 12 สังกัดกระทรวงอื่น ๆ การจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาต้องเสียค่าใช้จ่ายในการดำเนินการมาก เมื่อเทียบกับจำนวนคนที่ได้รับการศึกษาในระดับอุดมศึกษา ปัจจุบันรัฐบาลมีความจำเป็นที่จะต้องใช้จ่ายเงินเป็นพัฒนาด้านอื่น งบประมาณที่สถาบันอุดมศึกษาที่ได้รับลดน้อยลง เมื่อเทียบกับภารกิจที่ได้รับ ฉะนั้นผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาทุกระดับจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์และจุดมุ่งหมายของการศึกษาในระดับอุดมศึกษา

การบริหารสถาบันอุดมศึกษา มีความจำเป็นอย่างยิ่งจะต้องบริหารงานที่มีประสิทธิภาพ ประกอบ คุปรัตน์ (มปป : 4-7) ได้กล่าวถึงความจำเป็น ของการบริหารที่มีประสิทธิภาพเพราะความคับขันทางการเงิน การควบคุมการเติบโตของระบบอุดมศึกษา ความต้องการทางการอุดมศึกษาขยายตัวกว้างขวางขึ้น จนทำให้สถาบันที่มีความซับซ้อน ก่อให้เกิดปัญหาในระบบบริหาร ความต้องการมีส่วนร่วมในการบริหารมากขึ้น สิ่งที่เกิดขึ้นก่อให้เกิดความจำเป็น เป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการบริหารที่มีประสิทธิภาพ การบริหารที่มีประสิทธิภาพ ผู้บริหารมีความจำเป็นจะต้องตัดสินใจในการดำเนินงานในทางที่เห็นว่าจะเกิดประโยชน์สูงสุด สามารถใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด เพื่อให้ได้ผลอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งทางเลือกในการดำเนินการจำเป็นต้องมีข้อมูลและสารสนเทศที่เกี่ยวข้อง ในเรื่องที่ต้องตัดสินใจอย่างเพียงพอ เพื่อเปรียบเทียบผลได้ผลเสียให้รอบคอบก่อนตัดสินใจเลือกทางใดทางหนึ่ง ข้อมูลและสารสนเทศที่ผู้บริหารได้รับจะต้องมีความแม่นยำเชื่อถือได้ รวมทั้งทันเวลาที่ต้องการด้วย ดังนั้นในการบริหารงานจึงจำเป็นต้องมีหน่วยงานจัด เตรียมข้อมูล จัดรวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ ตามความต้องการและความจำเป็น เก็บรักษาข้อมูลดังกล่าวไว้ และนำมาประมวลผลวิเคราะห์ให้อยู่ในรูปแบบที่ผู้บริหารต้องการ ทันต่อเวลาในการใช้ประกอบการพิจารณาตัดสินใจตลอดจนการจัดทำข้อมูลให้เป็นปัจจุบันเสมอ กระบวนการจัดทำข้อมูลดังกล่าวมาแล้ว เรียกว่าระบบสารสนเทศเพื่อการบริหาร

ประเทศไทยได้มีการ เริ่มจัดระบบสารสนเทศ เพื่อการบริหารการศึกษากันอย่างจริงจัง เมื่อไม่นานมานี้และมีหน่วยงานที่รับผิดชอบในการจัดหลายหน่วยงาน เช่น

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ทบวงมหาวิทยาลัย และกระทรวงศึกษาธิการ เป็นต้น ซึ่งการดำเนินการจัดหลายหน่วยงานก่อให้เกิดปัญหาหลายประการ จากผลการวิจัยของ วีระจันทร์คง และคณะ (อ้างถึงใน บัญชร แก้วส่อง 2524 : 6) พบว่า การดำเนินงานสารสนเทศของหน่วยงานทางการศึกษาในประเทศไทยมีปัญหาหลายประการ เช่น การเก็บข้อมูลมีความล่าช้า ไม่ถูกต้อง มีความซับซ้อน การวิเคราะห์ข้อมูลไม่ทันสมัย ขาดเครื่องมือในการวิเคราะห์ และนอกจากนี้ยังมีปัญหาทางด้านงบประมาณ การสนับสนุนจากผู้บริหารและบุคลากรที่มีความรู้ในการดำเนินงาน เป็นต้น หากมีการสนับสนุนให้หน่วยงานทางการศึกษาในระดับต้น มีประสิทธิภาพแล้ว จะส่งผลให้ระบบสารสนเทศของหน่วยงานในระดับสูง มีฐานการจัดระบบสารสนเทศของคนได้อย่างสมบูรณ์ต่อไปในอนาคต

ทบวงมหาวิทยาลัยได้จัดตั้งระบบสารสนเทศขึ้นในปี พ.ศ. 2521 โดยมุ่งหวังให้ระบบสารสนเทศมีความพร้อมและเพียงพอที่จะใช้ในการประกอบการวิจัย สังการ และตัดสินใจ โดยการเก็บรวบรวมข้อมูล ข่าวสาร วิเคราะห์ กลั่นกรอง ตีความหมายและรายงานไว้เพื่อที่จะให้ผู้บริหารหรือผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องหรือสนใจนำไปใช้ได้ทันที

การจัดระบบสารสนเทศของทบวงมหาวิทยาลัยนี้ แบ่งออกเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับ

- (1) นิสิตนักศึกษาและบัณฑิต
- (2) บุคลากร
- (3) หลักสูตรการเรียนการสอน
- (4) อาคารสถานที่และอุปกรณ์
- (5) การเงิน

ทบวงมหาวิทยาลัยได้ตระหนักว่าข้อมูลทั้ง 5 ประเภทนี้ จัดเป็นข้อมูลพื้นฐานเบื้องต้นที่เป็นความต้องการของทบวงมหาวิทยาลัย สถาบันส่วนรวมโดยทั่วไป จึงได้มีการกำหนดให้เก็บข้อมูลตามแบบรายงานรวมทั้งสิ้น 19 แบบด้วยกัน มีเจ้าหน้าที่วิจัยสถาบันของมหาวิทยาลัย สถาบันเป็นผู้รวบรวมข้อมูลและดำเนินการประมวลผลโดยสถาบันบริการคอมพิวเตอร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีสายงานวิจัยสถาบัน กองแผนงานสำนักงานปลัดทบวง ทบวงมหาวิทยาลัยเป็นผู้ประสานงาน (เกษม พิศลบุตร : มปป : 1-3)

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มีฐานะเป็นกรมหนึ่งในทบวงมหาวิทยาลัยซึ่งได้เริ่ม ก่อตั้งขึ้นใน พ.ศ. 2505 และได้รับนักศึกษาและคณะวิศวกรรมศาสตร์ เป็นคณะแรก ในปี พ.ศ. 2510 และมีการประกาศใช้พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ในวันที่ 12 มีนาคม 2511 เป็นต้นมา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ได้มีพัฒนาการและขยายตัวโดยรวดเร็ว ขึ้นเป็นลำดับ ปัจจุบันมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มีนักศึกษาจำนวนทั้งสิ้น 5,115 คน เป็น นักศึกษาวิทยาเขตหาดใหญ่ 3,942 คน และวิทยาลัยชุมชนภูเก็ต 171 คน เปิดสอนระดับ ปริญญาโท ประกาศนียบัตรชั้นสูง ปริญญาตรี และต่ำกว่าปริญญาตรี มีบัณฑิตวิทยาลัย และคณะวิชา จำนวน 11 คณะวิชา คือคณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ คณะ วิทยาการจัดการ คณะทรัพยากรธรรมชาติ คณะเภสัชศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์ คณะทันต- แพทย์ศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี ซึ่งในจำนวนดังกล่าว 8 คณะแรก ตั้งอยู่ในวิทยาเขตหาดใหญ่ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา และ อีก 3 คณะหลังตั้งอยู่ในวิทยาเขตปัตตานี อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี นอกจากนั้นมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ยังมีวิทยาลัยชุมชนภูเก็ต ตั้งอยู่ที่อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต

การดำเนินการบริหารมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มีความจำเป็นจะต้องอาศัย ข้อมูลและสารสนเทศอย่างกว้างขวาง เพราะภารกิจของมหาวิทยาลัยมีมาก การจัดตั้งเป็น แบบมหาวิทยาลัยหลายวิทยาเขต การบริหารด้วยคณะกรรมการ เป็นส่วนมาก การดำรงตำแหน่ง ตามวาระของผู้บริหาร กอปรทั้งมหาวิทยาลัยมีความ เป็นอิสระในการดำเนินงานสูงกว่าหน่วยงาน อื่นของรัฐบาล จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จะต้องมีการจัดระบบ ข้อมูลและสารสนเทศที่ดีเป็นระบบระเบียบ สามารถจัดเตรียมข้อมูลและสารสนเทศได้อย่างเพียงพอ มีความเชื่อถือได้ ทันต่อความต้องการทั้งในระดับคณะและระดับมหาวิทยาลัย และจากการที่ ทบวงมหาวิทยาลัย ได้มีการกำหนดให้เก็บข้อมูลตามแบบรายงานทั้งสิ้น 13 แบบ การจัดสรร งบประมาณแบบแผนงาน ซึ่งจะต้องจัดสรรงบประมาณหรือทรัพยากรให้สัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ แต่ละแผนงานที่ได้กำหนดไว้ ซึ่งฝ่ายสารสนเทศจะต้องจัดหาข้อมูลและสารสนเทศมาสนับสนุน จะเห็นว่าลักษณะข้อมูลที่ส่งทบวงมหาวิทยาลัยนั้น เป็นลักษณะข้อมูลที่เป็นกลาง ในบางครั้งอาจ ต้องสนองความต้องการของมหาวิทยาลัยได้ไม่ครบถ้วน อันเนื่องมาจากความแตกต่างกันของโครงสร้าง

การบริหารงานของแต่ละมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยจึงจำเป็นต้องเก็บข้อมูลภายในเพื่อใช้เฉพาะของมหาวิทยาลัย ในปัจจุบันมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ได้นำ เครื่องคอมพิวเตอร์มาช่วยขึ้นเก็บและประมวลผลข้อมูลบางส่วน และในอนาคตมหาวิทยาลัยมีโครงการจะใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ช่วยในการเก็บและประมวลผลข้อมูลและสารสนเทศ เพื่อการบริหารมากยิ่งขึ้น

ดังนั้นเพื่อให้ระบบสารสนเทศของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ สามารถสนองตอบความต้องการในการตัดสินใจได้อย่างมีประสิทธิภาพ และส่งผล ให้การดำเนินการของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เป็นไปตามจุดมุ่งหมายและนโยบายโดยส่วนรวม สามารถใช้ประกอบการตัดสินใจในการใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุดได้อย่างเหมาะสม และสามารถสนองตอบระบบสารสนเทศของทบวงมหาวิทยาลัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะวิจัยเรื่อง การนำเสนอรูปแบบของการจัดสารสนเทศเพื่อการบริหารของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพภาพ ศักยภาพของระบบสารสนเทศของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร เกี่ยวกับระบบสารสนเทศและการใช้ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
3. เพื่อเสนอรูปแบบของการจัดระบบสารสนเทศ เพื่อการบริหารของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ครอบคลุมหน้าที่ในพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พ.ศ. 2522 โดยศึกษาถึงระบบสารสนเทศ 4 ประการ คือการเก็บรวบรวมข้อมูล การรักษาข้อมูล ประมวลผลข้อมูล และการนำเสนอข้อมูลรวมทั้งการบริหารสารสนเทศ การส่งผ่านข้อมูลและสารสนเทศ ทรัพยากรที่สนับสนุนด้านการเงิน เทคโนโลยีและอัตราบุคลากร โดยครอบคลุมทั้งสองวิทยาเขต

กำนียมยศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

ผู้บริหาร หมายถึง ผู้ที่ดำรงตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี คณบดี รองคณบดี ผู้ช่วยคณบดี หัวหน้าภาควิชา หัวหน้ากอง เลขานุการคณะฯ กรรมการประจำคณะ หัวหน้างาน หัวหน้าหน่วย ตามที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และตาม การแบ่งส่วนราชการของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ตามประกาศของทบวงมหาวิทยาลัย

ข้อมูล หมายถึง จำนวนตัวเลข หรือข้อเท็จจริงที่มีการเก็บรวบรวมไว้ยังไม่ได้ผ่านการประมวลผลหรือวิเคราะห์ให้อยู่ในรูปแบบที่สามารถใช้ประกอบการตัดสินใจโดยตรง ข้อมูลวัตถุดิบสำหรับสารสนเทศ เช่น จำนวนนักศึกษา จำนวนห้องเรียน เป็นต้น

สารสนเทศ หมายถึง ข้อมูลที่ได้รับการเปลี่ยนแปลงให้อยู่ในรูปแบบที่มีความหมาย และประโยชน์ต่อการตัดสินใจ เช่น สัดส่วนของอาจารย์ประจำจำแนกตามตำแหน่งวิชาการ สารสนเทศจึงเป็นผลผลิตที่เกิดจากข้อมูล

วิทยาเขต หมายถึง เขตการศึกษาของมหาวิทยาลัยที่มีคณะหรือวิทยาลัยตั้งแต่ สองส่วนราชการขึ้นไปตั้งอยู่ในเขตนั้น

การเก็บรวบรวมข้อมูล หมายถึง วิธีการที่จะได้ข้อมูลและสารสนเทศจากแหล่ง ข้อมูล เช่น การออกแบบเก็บรวบรวมข้อมูล การสัมภาษณ์ เพื่อให้ได้ข้อมูล หรือการสังเกต เพื่อจัดเก็บข้อมูล ฯลฯ เป็นต้น

การเก็บรักษาข้อมูล ได้แก่วิธีการที่ใช้ในการเก็บข้อมูลได้จากแหล่งข้อมูล เพื่อ สามารถนำออกมาใช้ประโยชน์เมื่อต้องการ เช่น การจัดเก็บรักษาไว้ในรูปของเอกสาร เก็บไว้ในแถบบันทึกเสียง เก็บไว้ในอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ เป็นต้น นอกจากนี้ยังหมายถึง ความรวมถึงการจัดทำข้อมูลให้เป็นปัจจุบัน และการจำแนกหมวดหมู่

การประมวลผลข้อมูล หมายถึง การจัดทำข้อมูลให้อยู่ในรูปแบบที่สามารถนำมาใช้ ประโยชน์ได้ เช่น การแปลงข้อมูลที่ได้รับจากแหล่งข้อมูลให้เป็นสารสนเทศ เป็นต้น

การนำเสนอข้อมูล หมายถึง การแสดงผลข้อมูล และสารสนเทศที่ได้ประมวลผลไว้ ในรูปแบบต่างๆ กัน เช่นการจัดแสดงผลในรูปเอกสารสถิติ การแสดงผลเป็นกราฟแผนภูมิ เป็นต้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คาดว่าจะได้รับประโยชน์ คือ เป็นแนวทางในการพัฒนาระบบสารสนเทศของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

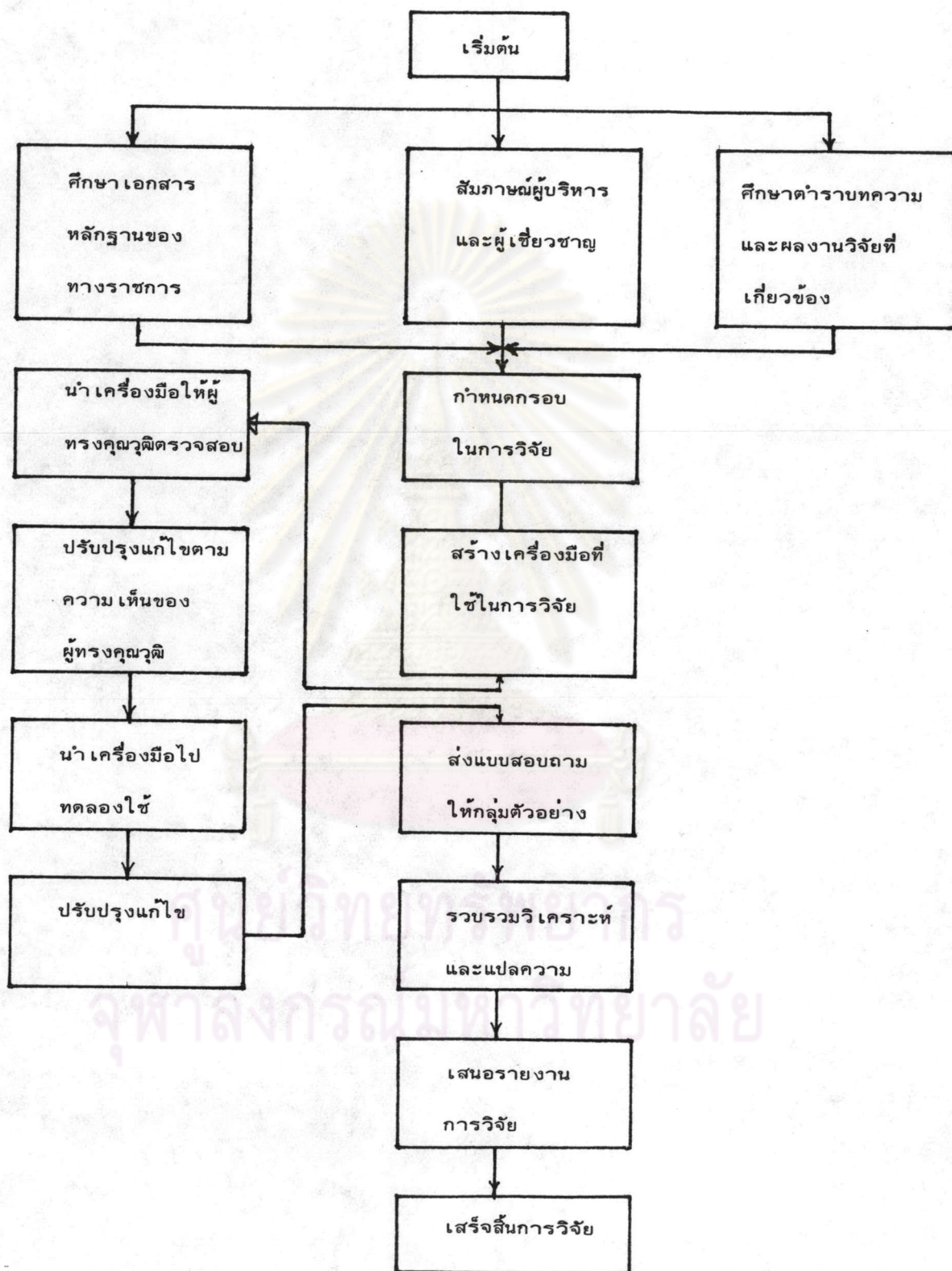
วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง การนำเสนอรูปแบบระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เพื่อศึกษาสถานภาพ ศักยภาพ ของระบบสารสนเทศ และความคิดเห็นของผู้บริหารระดับสูง ระดับกลาง และระดับปฏิบัติการในการใช้สารสนเทศ เพื่อนำเสนอรูปแบบระบบสารสนเทศ เพื่อการบริหาร ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ผู้วิจัยมีวิธีดำเนินการวิจัย ขั้นตอนในแผนผังและรายละเอียดต่อไปนี้

ศูนย์วิทยพัชกร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนผังการปฏิบัติการ

จากแผนผังข้างต้น อาจแจกแจง เป็นขั้นตอนรายละเอียดดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร หนังสือ บทความ รายงานและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการจัดระบบสารสนเทศ เพื่อกำหนดกรอบความคิดทางวิชาการในการวิจัย
2. วิเคราะห์เอกสาร รายงาน คู่มือการปฏิบัติงาน หนังสือราชการเพื่อหาข้อสรุปเกี่ยวกับชนิด ประเภท วัตถุประสงค์การใช้ผู้ใช้ข้อมูลและสารสนเทศของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
3. สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านสารสนเทศ ภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย
  - 3.1 สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านสารสนเทศภายนอก จะสัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวคิด แผนนโยบาย วิธีการจัดและปัญหาในการบริหารสารสนเทศ เพื่อนำข้อมูลที่ได้มา เป็นแนวทางกำหนดรูปแบบโครงสร้างระบบสารสนเทศ
  - 3.2 สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญและผู้บริหารภายในมหาวิทยาลัยจะสัมภาษณ์เกี่ยวกับการตัดสินใจ การใช้ข้อมูลเพื่อการตัดสินใจ แผนและนโยบายในการบริหารสารสนเทศ เพื่อนำข้อมูลที่ได้มา เป็นบรรทัดฐาน ในการกำหนดรูปแบบโครงสร้างระบบสารสนเทศ
4. รวบรวมผลจากการศึกษาจากหัวข้อ 1, 2 และ 3 นำมาเป็นกรอบการสร้างเครื่องมือในการวิจัย
5. ตรวจสอบขั้นต้นโดยการนำเสนอเครื่องมือสำหรับการวิจัยให้กับอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อการแนะนำแก้ไขแล้วจึงนำเสนอผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแก้ไข
6. ทดลองใช้เครื่องมือ เพื่อตรวจสอบข้อผิดพลาดอันอาจจะเกิดขึ้นได้แล้วทำการแก้ไขให้เครื่องมือที่จัดสร้างสมบูรณ์
7. จัดส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มประชากร
8. เก็บรวบรวมแบบสอบถาม
9. วิเคราะห์และอภิปรายผล
10. สรุปผลการวิจัย และ เสนอรูปแบบการจัดระบบสารสนเทศของมหาวิทยาลัย

กลุ่มประชากรที่ศึกษา

ประชากรที่ศึกษาในการจัดวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม

1. กลุ่มอธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี คณบดี รองคณบดี ผู้ช่วยคณบดี จำนวน 72 คน
2. คณะกรรมการประจำคณะฯ จำนวน 100 คน
3. กลุ่มหัวหน้ากอง เลขานุการคณะฯ หัวหน้างาน หัวหน้าหน่วย ประมาณ 176 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสัมภาษณ์ สร้างแบบสัมภาษณ์โดยศึกษาจากเอกสารตำรา บทความ เพื่อนำไปใช้สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญการจัดระบบสารสนเทศและผู้บริหาร
2. แบบสอบถามสร้างขึ้นจากการศึกษาตำรา บทความทางวิชาการ เอกสารทางวิชาการ และจากการวิเคราะห์การสัมภาษณ์ตามข้อ 1 เพื่อ สร้างแบบสอบถามเก็บข้อมูลจำนวน 3 ชุด แล้วนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบ เมื่อปรับปรุงแก้ไขแล้วนำเครื่องมือไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นนำมาปรับปรุงอีกครั้งหนึ่งก่อนไปใช้

การวิเคราะห์ข้อมูล ข้อมูลที่ได้จากกลุ่มประชากรที่ศึกษาตามแบบสอบถาม ผู้วิจัยใช้วิเคราะห์ผลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS เพื่อหาค่าสถิติ ดังนี้

1. ค่าสถิติบรรยาย เพื่อบรรยายลักษณะของข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วน เบี่ยง เบรมาตรฐาน
2. การศึกษาเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance) และ เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคู่ หากพบความแตกต่างก็ทดสอบด้วยวิธีของเชฟเฟ้ (Scheffe's test)

ลำดับขั้นตอนในรายงานการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ได้แบ่งลำดับขั้นตอนในรายงานการวิจัยออกเป็น 5 บท

บทที่ 1 บทนำ ประกอบด้วยความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาวัตถุประสงค์ของการวิจัย ขอบเขตของการวิจัยคำนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัยประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูล ลำดับขั้นตอนในการรายงานการวิจัย

บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องประกอบด้วย รูปแบบ และระบบบริหารของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ความสัมพันธ์ระหว่างผู้บริหารกระบวนการตัดสินใจ กับข้อมูลและสารสนเทศ ความเกี่ยวข้องกับผู้บริหารกับการจัดการสารสนเทศ ความหมายของข้อมูลและสารสนเทศ ความหมายของสารสนเทศเพื่อการบริหาร คุณสมบัติของสารสนเทศ โครงสร้างระดับสารสนเทศในองค์กร กระบวนการพัฒนาระบบสารสนเทศ ระบบสารสนเทศ สถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย ประกอบด้วย ประชากร เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การสร้างเครื่องมือในการวิจัย ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล การเก็บรวบรวมข้อมูล การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ และในตอนท้าย เป็นการเสนอแนะรูปแบบสารสนเทศของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์